

ment, at det har været i Foreningens virkelige Interesse og at det har været i vor Bestyrelses Interesse, som vi have Tillid til, at fremdrage alle de Kalamiteter, som vi have haft med denne Revisor, som Regeringen har skaffet os paa Halsen derovre i Alborg. Derfor siger jeg, at naar der er Tale om, hvorfor vi ingen Anledning have funden til, at gaa højere op og komme til en saadan Løn, saa har Ministeren selv givet Anledning til, at jeg har været nødt til at værne om Bestyrelsen, da Ministeren her har udtalt, at vi maatte være Revisoren taknemmelig, thi han havde netop bragt Orden i Sagerne derovre. Nu tillod jeg mig forleden Dag, da jeg havde Ordet i denne Sag, at hen vise til de andre Kreditforeninger her i Landet. Jeg ved godt, at der er enkelte Kreditforeninger, som have en umaadelig stor Revisorgage; men jeg tror nok, at den nørrejydske Kreditforenings Honorar kan stilles ved Siden af de andre Kreditforeningers i Almindelighed. Jeg bemærkede samtidig, at der var det særlige Forhold ved Husmandskreditforeningen, at den havde de mange Konti, men saa Millioner. Men der er jo Forskel paa en Kreditforening paa 24 Millioner og den i Viborg, der har 120 Millioner; der er ikke saa lidet Forskel endda ogsaa paa Millionernes Antal; derfor mener jeg, at den Løn, som vi nu byde en Revisor i Husmandskreditforeningen i Nørrejylland, nemlig 1,000 Kr. og 6 Kr. Diæter og Rejsegodtgørelser efter Regning, er en Løn, som Husmænd godt kunne være bekendt at byde. Jeg vil i alt Fald ikke være med til paa Husmændenes Vegne — thi det er jo dem, der skulle betale det — at vi vedtage en Beslutning, som gør, at denne Løn muligvis ogsaa rykkes op for deres Vedkommende; og derfor kom jeg med den Bemærkning, da jeg talte i Gaar, og derfor tænkte jeg, at den ærede Minister paa dette Punkt vilde være kommen med en Bemærkning, der kunde have beroliget os i den Henseende. Jeg sagde, at det kunde for saa vidt være Kreditforeningen for Nørrejylland det samme, hvad Regeringen giver sine Revisorer, det kunde vi for saa vidt tage os let, naar vi fikrede os mod, at det ikke fik tilbagevirkende Kraft for Interessenterne. Jeg for mit Vedkommende vil derfor anmode det høje Ting at følge Fleertallet i denne Sag. Vi kunne jo tage Sagen under Overvejelse i Finansudvalget til 3dje Behandling, men jeg tror ikke, at jeg for mit Vedkommende kommer til noget andet Resultat, jeg venter nu, hvis den ærede Minister vil bære mig med et Svar, at han giver os Oplysning om, hvad det er

for Stuffer, han har været Genstand for, thi jeg tror, at Finansudvalget og mig vil han være nødt til at fritage for at have skuffet ham paa dette Punkt. — Endnu vil jeg kun tillade mig et Par ganske korte Bemærkninger, nemlig først til en Bemærkning, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Christiansen) kom med angaaende Biaalen. Jeg tror, at der er en meget velvillig Stemning over for Biaal i Finansudvalget. Jeg tror, at hvis der fra Regeringens Side, som ogsaa den ærede Taler antydede, var kommet et Forlangende om yderligere Bevillinger paa dette Punkt, vilde vi have været meget villigere til at gaa med dertil. Vi have altid anbefalet Andragender paa dette Punkt, og der er i det hele taget en meget velvillig Stemning over for denne Sag. Jeg tror ikke, det kan sammenlignes med det, som den ærede Minister henviser os til over for Fjerkrævaalen, at vi solgte for 7 Mill. Kr. Og om Varet og kun for 9 Mill. Kr. Heste, altsaa var det saa store Ting, at vi kunde tage Hensyn dertil. Hvis Finansudvalget kunde have vundet den Anstuelse, at denne Fjerkræforening — i hvis Spidser der nok ogsaa er allerhøjeste fine Folk — var en særlig praktisk Forening, der saadan noget, saa tror jeg virkelig ikke, at vi vilde have været uvilligere i Finansudvalget til at støtte en saadan Eksport som Vægsporten; men det har netop stortet paa en saadan Erkendelse i Finansudvalget; det er Grunden. — Endnu vil jeg kun gøre en Bemærkning, som ogsaa streffer det, som den sidste Taler berørte udførligt. Det har for mig været interessant under Forhandlingen her om de 15,000 Kr., som ere motiverede paa denne mærkværdige Maade i Dag at høre det ærede Medlem fra Odense, som vist ingen vil mistænke for, at han ikke har Lov til her fuldt ud at optræde paa Haandværkernes Vegne, da Haandværket jo har været hans Livsgerning i mange Aar. Jeg siger, det er interessant at høre, at han ikke har villet kaste sig i Brechen for denne Bevilling. Det er for mig betegnende. Vi Landboere have jo med Længsel ventet efter, at den virkelige Industri, den virkelige Haandværkerstand maatte blive repræsenteret her i dette Ting, vi vide jo, at der er mange Grunde, der have gjort, at det ikke er flet saaledes, fordi der ikke er ret mange Haandværkere, som ere i Stand til efter det Bederslag, der ydes Rigsdagsmænd, at lade Haandværket ligge og rejse til Rigsdagen og være Rigsdagsmænd. Det er vel en af Hovedgrundene til, at Industrien i denne Forstand har været saa sparsomt repræsenteret